

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 2T/103/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6816010208
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Uhorskai
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2016:6816010208.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca predsedom senátu JUDr. Michalom Uhorskaiom a členmi senátu Júliusom Czetnerom a Ľubomírom Miklom v trestnej veci obžalovaného Š. H. pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16. novembra 2016, takto

rozhodol:

Obžalovaný: Š. H.
N.. XX. XX. XXXX M. T. B., C. A.
Q., X. V. XXX, Y. T.

je vinný, že

dňa XX. H. XXXX Y. XX.XX S.. M. Q., Y. T. N. L. X. V. vo vnútorných priestoroch pohostinstva "L. A. po predchádzajúcej slovnej roztržke fyzicky napadol T. A., N.. XX. XX. XXXX tak, že potom, čo ho chytil za odev, sa vzájomne naťahovali, pričom obaja spadli na zem, následne sa obv. Š. H. postavil, vzal do rúk stoličku a zahnal sa ňou na T. A., avšak v údere mu zabránil V. A., N.. XX. XX. XXXX, ktorý mu vytrhol stoličku z ruky, vzápätí obv. Š. H. veľkou intenzitou kopol pravou nohou na zemi ležiaceho T. A. do prednej časti tváre, čím mu svojím konaním spôsobil pomliaždenie mäkkých častí tváre v pravej podočnicovej a okoločnicovej oblasti s krvnou podliatinou okolo pravého oka a s nakrvácaním pod spojovku pravého oka, hornú subzygomatickú zlomeninu čeľuste obojstranne (tzv. pyramídovú zlomeninu čeľuste, zlomeninu čeľuste Le Fort II) s posunutím úlomkov, s nakrvácaním do oboch čeľustných dutín s prienikom vzduchu pod kožu tváre obojstranne (tzv. subkutánný emfyzém), malú odreninu na koreni nosa, trieštivú zlomeninu nosových kostí s posunutím úlomkov a zlomeninu nosovej priehradky, ktoré z medicínskeho hľadiska ťažké poranenia si vyžiadali celkovú dobu liečenia od 14. 02. 2016 do 10. 04. 2016, t.. 56 dní, počas ktorých došlo k závažnému obmedzeniu obvyklého spôsobu života T. A. a tiež k trvalému následku v podobe mierne deformácie (vybočeníu) nosa smerom doľava, pričom tohto konania sa dopustil napriek tomu, že rozhodnutím Okresného úradu Rimavská Sobota sp. zn. OU-RS-OVVS-2015/008599-8 zo dňa 19. 05. 2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 16. 06. 2015, bol uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, za čo mu bola uložená sankcia - pokarhanie,

t e d a

- inému úmyselne spôsobil ťažkú ujmu na zdraví
- dopustil sa fyzicky, verejne a na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného a spáchal čin, hoci bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý,

t ý m s p á c h a l

- zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona
- prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. e/ Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á

podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 5 Trestného zákona, § 39 ods. 1 Trestného zákona, úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyroch) rokov a 6 (šiestich) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona pre výkon trestu odňatia slobody ho zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej strane - T. A., N.. XX. XX. XXXX M. T., C. A. Q., K. XXX, Y. T., škodu vo výške 5 827,80 €.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Revúca podal dňa 29. 06. 2016 na Š. H. obžalobu pod sp. zn. 2 Pv 41/16/6608 pre skutok kvalifikovaný ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. e/ Trestného zákona na tom skutkovom základe ako je uvedené v obžalobe.

Obžalovaný Š. H. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa § 257 Tr. poriadku vyhlásil, že je vinný a na všetky otázky, ktoré mu predseda senátu položil v zmysle § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. poriadku odpovedal zhodne „áno“. Následne senát po návrhu prokurátora a obhajcu podľa § 257 ods. 6 Tr. poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný a rozhodol, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie trestnej činnosti sa nevykoná a vykoná sa dokazovanie súvisiace s výrokom o treste.

Senát zistil skutkový stav aj z priložených listinných dôkazov. Oboznámil sa so znaleckým posudkom MUDr. Dušana Hrubalu, CSc., charakteristikou obžalovaného, výpisom z registra priestupkov, správou o povesti, odpisom registra trestov a pripojenými spisy OS Revúca sp. zn. 1T/57/2014 a sp. zn. 2T/68/2013.

Zo znaleckého posudku vypracovaného znalcom MUDr. Dušanom Hrubalom vyplynulo, že poškodená strana T. A. utrpel ťažké poranenie - hornú subzygomatickú zlomeninu čeľuste obojstranne s posunutím úlomkov, s nakrvácaním do oboch čeľustných dutín, s prienikom vzduchu pod kožu tváre obojstranne a ľahké poranenia, a to pomliaždenie mäkkých častí tváre, v pravej podočnicovej a okoloočnicovej oblasti s krvnou podliatinou okolo pravého oka a s nakrvácaním pod spojovku pravého oka; malú odreninu na koreni nosa, trieštivú zlomeninu nosových kostí s posunutím úlomkov a zlomeninu nosovej priehradky s následkom miernej deformácie (vybočenie) nosa smerom doľava. Znalec stanovil bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia na 330 bodov.

Obžalovaný bol v minulosti trikrát súdne trestaný, z toho jedno odsúdenie má zahladené. Rozsudkom Okresného súdu Revúca sp. zn. 2T/68/2013 zo dňa 26. 02. 2014 bol uznaný vinným zo zločinu falšovania, pozmeňovania a neoprávnenú výrobu peňazí a cenných papierov spolupáchatelstvom podľa § 20 a § 270 ods. 2 Tr. zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, ktorého výkon mu bol podmienenečne odložený na skúšobnú dobu 5 rokov do 30. 04. 2019. Naposledy bol obžalovaný odsúdený rozsudkom Okresného súdu Revúca sp. zn. 1T/57/2014 zo dňa 07. 07. 2014 pre trestný čin podvodu spolupáchatelstvom podľa § 20, § 221 ods. 1 Tr. zákona, avšak vzhľadom na odsúdenie Okresným súdom Revúca sp. zn. 2T/68/2013 zo dňa 26. 02. 2014 súd obžalovanému upustil od uloženia súhrnného trestu.

Podľa výpisu z evidencie priestupkov bol obžalovaný v minulosti sedemkrát postihnutý za priestupok, z toho dvakrát za priestupok proti verejnému poriadku, trikrát za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu a dvakrát za priestupok pre porušenie pravidiel cestnej premávky.

Z miesta bydliska je hodnotený všeobecne.

Pri ukladaní trestu senát vychádzal zo zákonom stanovených zásad pre ukládanie trestov, prihliadal na riadne naplnenie účelu trestu v zmysle § 34 Tr. zákona, tak aby tieto splnili preventívny aj výchovný účel, i na záujem chránený trestným zákonom, v danom prípade predovšetkým záujem na ochrane zdravia ľudí. V zmysle § 38 ods. 5 Tr. zákona, keďže obžalovaný spáchal opätovne zločin, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu, teda v prípade zločinu podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona spáchaného obžalovaným dolná hranica trestnej sadzby predstavuje 7 rokov, a preto senát pri ukladaní trestu vychádzal z takto zvýšenej trestnej sadzby 7 rokov až 10 rokov.

Senátu však neuniklo, že obžalovaný spáchal tento zločin v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia rozsudkom Okresného súdu Revúca sp. zn. 2T/68/2013 zo dňa 26. 02. 2014 za iný zločin, a teda v konaní sp. zn. 2T/68/2013 bude obžalovanému určite nariadený nepodmienečný trest odňatia slobody 3 rokov v zmysle § 52 Tr. zákona. Senát preto vychádzal zo stavu, že ak by za tento zločin uložil trest na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby (podľa § 38 ods. 5 Tr. zákona), po pripočítaní trestu vo výmere 3 rokov, ktorý bude odsúdenému nariadený v konaní sp. zn. 2T/68/2013, obžalovaný by v skutočnosti vykonával trest v celkovej výmere 10 rokov, čo sa však javilo senátu ako neprimerane prísny

trest pre obžalovaného. Senát predovšetkým vychádzal zo spôsobu spáchania trestného činu, pričom u obžalovaného síce išlo o úmyselné konanie, ktorým spôsobil poškodenej strane ťažké poranenie, avšak senát v osobe obžalovaného nevidel ťažkého kriminálnika, recidivistu, ale predovšetkým prchkého človeka neschopného pokojne a s nadhľadom ovládať napäté situácie. Senát taktiež pri mimoriadnom znížení trestu obžalovaného v zmysle § 39 ods. 1 Trestného zákona zobral do úvahy aj skutočnosť, že obžalovaný nepácha dlhodobu násilnú trestnú činnosť, jeho predchádzajúce odsúdenie v konaní tunajšieho súdu sp. zn. 2T 68/2013 bolo za falšovanie peňazí, navyše tak nekvalitné a naivné, že tie peniaze sa nedali reálne použiť pri bežnom obchodnom styku. Teda aj vzhľadom na túto skutočnosť, že konanie obžalovaného druhovo vôbec nesúviselo s jeho konaním v konaní sp. zn. 2T 68/2013, rozhodol sa senát mimoriadne znížiť výšku trestu u obžalovaného a takto znížený trest považuje za dostatočný na dosiahnutie účelu trestu, ktorým je jednak výchovne pôsobiť na obžalovaného a zároveň ochrániť spoločnosť pred jeho prchkým konaním.

V zmysle vyššie uvedeného senát pri ukladaní trestu použijúc ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zákona obžalovanému mimoriadne znížil trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej zákonom a uložil obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov a 6 mesiacov. Takto vymeraný trest podľa názoru senátu splní účel individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Keďže obžalovaný nebol doposiaľ vo výkone trestu odňatia slobody za iný úmyselný trestný čin, pre výkon trestu odňatia slobody ho súd zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Poškodená strana si uplatnila nárok na náhradu škody riadne a včas, a to vo forme bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia v znaleckým posudkom preukázanej výške 5 827,80 eur. Súd preto zaviazal obžalovaného na náhradu škody poškodenej strane tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Námičku obhajcu obžalovaného, že tento nárok nebol riadne uplatnený, senát považoval za nedôvodnú. Pokiaľ splnomocnenec, ktorý je jednoduchým človekom, odborne nevzdelaným, ktorý nevedel uviesť presnú výšku nároku na náhradu škody v peniazoch, senátu postačovalo, že odkázal na závery znaleckého posudku. Trestný poriadok nevyžaduje pre osobu splnomocnenca osobitné vzdelanie, prípadne odborné predpoklady, musí však byť spôsobilý a schopný zastupovať poškodenú stranu v konaní. Uplatnenie nároku na náhradu škody poškodenej strany splnomocnencom vo výške určenej znaleckým posudkom (hoci v čase vypracovania posudku znalec nevedel uviesť finančné vyjadrenie bodového ohodnotenia vzhľadom na absentujúce opatrenie Ministerstva zdravotníctva na rok 2016) senát považoval za dostatočne konkrétne a zrozumiteľné.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku. Pre osoby, ktoré boli prítomné pri vyhlásení rozsudku plyní lehota od jeho vyhlásenia. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Pre osoby, ktoré neboli prítomné pri vyhlásení rozsudku, plyní 15 dňová lehota od doručenia rozsudku.